

[Accueil](#)[Revenir à l'accueil](#)[Collection](#)[Iconothèque](#)[Collection Série C - 1616. Filippo Ferroverde, *Mythologiae libri* \(Padoue\)](#)[Item](#)[Mythologia, Padoue, 1616 - 40 : Apollon parmi les Muses](#)

Mythologia, Padoue, 1616 - 40 : Apollon parmi les Muses

Auteur(s) : Ferroverde, Filippo (graveur)

```
","author_name_items":"Auteur(s)","author_size_items":"16px","title_size_items":"16px"}}, new UV.URLDataProvider()); /* uvElement.on("created", function(obj) { console.log('parsed metadata', uvElement.extension.helper.manifest.getMetadata()); console.log('raw jsonld', uvElement.extension.helper.manifest.__jsonld); }); */ }, false);
```

Collection Série C - 1615. Filippo Ferroverde, *Nove Imagini degli dei* (Padoue)

[Nove Imagini, Padoue, 1615 - 013 : Apollon parmi les Muses](#) *a pour reproduction ce document*

Informations sur la notice

Auteurs de la notice [Équipe Mythologia](#)

principes populorū, ποιμένες λαῶν vocat. Hæc igitur nominis consuetudo cum ab eis qui erant armenta translata sit. postea locum dedit fabule Herodotus in Enterpe omnes illos qui ab Aegyptiis Dii habiti sunt, regnasse apud Aegyptios ostendit, atque inquit eorum omnium postremum Orum Osiridis, quem Apollinem Græci vocarunt, imperasse, ut est in his: τὸ δὲ πρότερον τῶν ἀνδρῶν τετῶν θεῶν εἶναι τὴν ἐν αἰγύπτῳ ἀρχόντας, ἐκείντας ἀμὰ τοῖσιν ἀνδράσι, καὶ τῶν κείνῶν τὴν κρατέοντα εἶναι, ὅς αὐτον δὲ αὐτὸς βασιλεύσαι αὐτῶν τὸν ὄσιρικ παῖδα, τὸν ἀπὸ πολλῶν ἄλλῃν ὀνομάζουσι. τῶτον καταπαύσαντα τυφῶνα, βασιλεύσαι αὐτῶν αἰγύπτῳ. Atque prius horum hominum Deos fuisse illos, qui regnaverant in Aegypto, qui non amplius inter mortales degerent: inter quos unus fuit semper, qui reliquos auctoritate anteciret. Postremus autem omnium regnavit Orus Osiridis filius quæ Græci vocarunt Apollinē. Est enim Osiris Bacchus, ut dictum est. Dicitur est Apollo, cum boues Admeci custodiret, oculi pertæsus citharam invenisse, ut ait Pausanias in prioribus Eliacis, cum Lyram Mercurii inveniret, ut dicitur. Fertur idem fuisse musicæ & vaticiniorum inventor, ut est in primo Metamorphoseon Ovidii:

*Jupiter est genitor: per me quod evitū, fuitū,
Eitū, patet: per me concordant carmina nervis.*

Perutile sanè & præclarum inventum fuit Apollinis musica, quæ tanquam solatium quoddam, & ad oblivionem humanarum calamitatum remedium, quibus vita hominum vndique sepe est, fuit inventa, verum illam nunc magis effeminatarunt quàm conveniebat, ut chromati cum melos adhiberent ad demulcendos animos: nunc magis virilem fecerunt: nunc ex his ambobus modulis fecerunt permixtam: sicuti requirebat rerum præsentium ratio. Neque rudis omnino aut turbanus habitus est, qui musicæ non fuisset ignarus. Alius fuit musicæ modus, cum per numeros animi in bellum essent incitandi, alius modus fuit in conviviis, alius inter Deorum sacrificia. Qui enim modulos rectè cognoverit, & quibus ex numeris componantur singuli, ille facillè ad omnia tempora musicam rationem accommodabit. Fuerunt hæc ipsa de causa Musæ in eius tutela creditæ, quarum & dux pater Apollo fuit existimatus. Fabulantur Linum Amphimaro Neptuni filio & Vrania genitum fuisse: qui cum omnes mortales gloria musicæ antecelleret, ab Apolline, cui se cantu conferebat, fuit extremo supplicio affectus, cui etiam parentant ante sacra Musarum. Fuit etiam Linus Apollinis & Terpsichores filius: vel, ut alii maluerunt, Vranix & Mercurii, qui fuit ab Hercule cithara occisus, cuius discipuli fuisse memorantur Thamyras, Or-

p. 183

Egregius cantor cantabat ibi, bisq; silentes
Audibant: reditum cantor cantabat Achivum
Difficilem à Troia, quem Pallas praeiuit illis.

Harum igitur cantilenarum, & cantorum,
& poetarum praesides Musae putabantur, quarum
dux creditus est Apollo.

Has tanta suauitate dixerunt esse sapientes,
vt optimum credidit remedium aduersus
omnes voluptatum illecebras, sicut ait Theocritus
in Pastoribus :

ἔτ' ἰατρὸν ἔχαστ' ἰατρὸν ἄλλοιο, ὅτε μελίωσαι
ἀνδρα, ὅσον ἔμιν μοῦσαι φίλαι, ἧ γὰρ ὄρωσαι
γαθεύουσιν, τὸς δ' ἄτι ποτὶ δαλῆσ' ἀπὸ κίρκου.
Non ita ver gratum est apibus, non lumina flo-
rum,

Vt mihi sunt Musa, quos lata respiciunt ha,
Ludere non possunt toxica dira pocula Carceris.

Est autem Musarum vis prope admirabilis
credita: quippe cum od suauitatem orationis,
rerumque & figmentorum mirabilem varia-
tatem, multa pro ueris falsa persuadeant: neque
quidquam sit tam tenue & imbecillum quod
poetarum peritorum artificium non mirifice
extollat, cum praesertim ipse de seipsis dicant
in Theogonia:

Ὀμοίαι δὲ θεῶν πολλὰ λέγουσι τ' ἰμοῖσιν ὁμοίαι
ἰδμεν δ' εὐτ' ἐδίδαμεν, ἀλλ' ἴδρα μυθίασ-
σαι.

Mentiri scimus per multa simillima ueni.

Si libeat rursus, scimus quoque uera profari.

Fabulati sunt antiqui Musas grauitate seruen-

tes, quod Venus amoris stimulos sibi inuixisset,
Adonim ne esse eius amicum, cum alia alio-
rum mortalium desiderio captæ fuerunt: vt
Calliope Oeagri, è quo peperit Orpheum &
Cymothonem: Terpsichore è Strymone Rhe-
sim suscepit, Clio Linum è Magnete, atque
alia ex aliis. Nam de laudibus venationis can-
tum pericundum caentes illum hiantem &
imbibentem cantum detinuerunt, donec Mars
Adonidis rualis in aprum uerteretur, ipsumq;
Adonim percuteret, vel (vt aliis magis placuit)
in Adonim aprum excitaret, à quo fuit idus-
tum ex Adonidis sanguine nata est anemona
rubra, cum prius esset alba. cum Venus pallis
capillis ac nudis pedibus eo accurreret, tota ru-
buit ob Venereis sanguinem, quia spina eius pe-
dem grauitate pupugisset. Fuerunt tamen non-
nulli, qui Musas semper castas fuisse dixerint,
vt testatur Plato in eo epigrammate, quod est
apud Diog. Laert.

ἀκύπρις Μήσαισι, κορσία τὰν ἀφροδίταν
τιμᾶτ', ἢ τὸν ἔρω ὕμιν ἐσοπλισμαί-
χ' αἰ μᾶσαι ποτὶ κύπριν ἀρετὰς ἰοῦντα
ἢ μὴνδ' ἔπειταται τὲρ τὸ ποδ' ἀρετῆν.

Ad Musas Venus hac: dabo Amori tela puella

Ad